

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 8. Liberii obitus. Damasus Papa. Schisma Ursini.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV.
A. C. 366.

munionem receptos, ad eos, a quibus de-
legati fuerant, Episcopos remisit cum E-
pistolis; quarum ista erat inscriptio: *Chari-*
ssimis fratribus, & Collegis nostris E-
vethio, Cyrillo; & aliis, qui ibi nomi-
nantur numero sexaginta quatuor; &
omnibus orthodoxis Episcopis Orientalibus
Liberius Episcopus, & Episcopi Italiae, &
Occidentis in Domino nostro salutem
Dum hic Summus Pontifex ipsorum No-
mina præponit suo, illorum Episcoporum
humanitati vices reddit, qua ad eum scri-
bentes ipsius Nomen anteposuerant.
Gaudium deinde suum significat, quo pu-
rissimæ eorum fidei, & cum omnibus Oc-
cidentalibus unionis testes Epistolas ac-
ceperit. Fidem Nicænam laudat, dicite-
que, vanum fuisse Arianorum in Conci-
lio Ariminensi conatum, quo eam convul-
lere nitebantur. *Quandoquidem ferme*
omnes, inquit: quos insidiæ, vel vis se-
duxerant, ad Ecclesiam redierunt, exposi-
tionem fidei Ariminensem anathematiza-
runt, fidei Nicænæ subscripserunt, & no-
stram Communionem exoptarunt, Ario-
& Sæctatoribus ejus multo, quam antea
indefensores.

§. VIII.

Liberii obitus. Damasus Papa.
Schisma Ursini.

Huic Orientalium Reconciliationi Li-
berius

berius Papa paucis diebus supervi-
xit, quippe octavo Calendas Octobris
mortalitatem exiit, Gratiano, & Daga-
laifa Consulatum gerentibus, nempe an-
no 366. cum sanctam Sedem per annos
quatuordecim, & aliquot menses tenuis-
set. Non obstitit lapsus, quo minus e-
jus memoria in veneratione fuerit, atque
illustrissimi illorum temporum Episcopi
S. Epiphanius, S. Basilius, S. Ambrosius
cum de eo mentionem faciunt, semper
debitos dignitati ejus titulos adjungunt.
In defuncti Sedem evectus est Damasus
natione Hispanus, cujus Parens, nomine
Antonius successive Exceptor, seu Scriba,
Lector, Diaconus, & tandem Ecclesiæ
Romanæ Presbyter fuit titulo S. Lauren-
tii. Damasus eidem Ecclesiæ, cui Pater
ejus, serviit, & S. Hieronymo teste per-
fectam servavit continentiam. Quando
Liberius a Constantio anno 355. exula-
re jussus est, tunc ipse Ecclesiæ Romanæ
Diaconus cum cæteris Ecclesiæ ejusdem
Clericis solemnij juramento se obstrinxit,
se, quamdiu Liberius in vivis ageret, nun-
quam alium Papam recepturum; Dama-
sus aliquamdiu Bereæ in exilio Liberij
comes fuit. In Pontificem electus est
jam sexagenario major, atque in Basili-
ca Lucinæ, alio nomine S. Laurentij,
qui Presbyteratus ejus titulus erat, or-
dinatus.

Sæculum IV.
A. C. 366.

Lib. Marcell.
præf. p. 4.
Sup. l. XIII.
n. 10.

Epiph. hæc.
75. n. 2. Bas.
ep. 74. p. 875.
Ambr. de
Virg. l. III.
c. 1. & 4.

Dam. carm.
87. Hier. ep.
50. ad Pamm.
v. 7.

Marcell.
præf. libet.
p. 2. 3.

Hist. Eccles. Tom. IV.

P Haud

Sæculum IV.

A. C. 366.

Ruf. II. hist.
c. 10. Hier.
Chron. an.
 367.

Schisma III.

Sup. I. IX. §.
34. & Aug.
brevic. coll.
 c. 16.

Anm.
 XXVII. c. 3.

Haud multo post Ursinus, & ipse Ec-
 clesiæ Romanæ Diaconus, urente invidia
 quod Damasus sibi præferretur, collecta
 seditiosorum hominum turba in alia Ba-
 silica, Paulo Episcopo Tiburiensi, homini
 impolito, & rudi persuasit, ut se in Episcopus
 ordinaret, contra universalis tra-
 ditionis Regulam, qua unus Episcopus
 a tribus aliis ordinabatur; & antiqua Ec-
 clesiæ Romanæ adversante consuetudine
 qua Episcopus Romanus ab Episcopo C-
 stienti consecratur. Plebs urbis Romæ
 in partes scinditur, movetur seditio
 Juvencius urbis Præfectus, & Julianus
 nonæ, Ursinum cum Diaconis Aman-
 tino & Lupo, præcipuis ejus fautoribus, exilio
 damnant, alii quoque Presbyteri septem
 comprehensi, & urbe proscripti; at ecce
 dum ducuntur, plebs Ursino favens mi-
 nistrorum manibus ereptos in Basilicam
 Liberii, alias Sicinæ dictam, ubi Ursinus
 ordinatus fuerat, perducunt. Ea Eccle-
 sia hodie ad S. Mariam majorem dicitur.
 Contra pars populi, quæ pro Damaso sta-
 bat, gladiis, & fustibus armata concurrit
 & Basilicam obsidet vigesima quinta Oc-
 tobr. hora octava matutina eodem anno
 366. acriter dimicatum, Basilicæ postea
 perfossi, ignis injectus, direpta sunt re-
 cta. Tandem centum triginta septem
 occisorum corpora utriusque sexus in-
 venta. Juvencius Præfectus, cum seditiosos

tiosos coercere non valeret, in prædium suum se recipere cogitur.

Sæculum IV.
A. C. 366.

Ammianus Marcellinus Scriptor Gentilis, qui illa tempestate vivebat, dum hanc narrat historiam, immodicum utriusque partis ardorem reprehendit, & inquit: *Si urbis Romanæ splendorem considero, negare non possum, illis, qui ad tantam dignitatem aspirant, omnem, quem possunt, conatum esse adhibendum, ut assequantur; nam his, qui eam obtinent, pinguis fortuna peracta est; donariis, quæ nobiles feminæ conferunt, ditescunt; splendide vestiti curribus vebuntur, mensæ adornantur lautitia plusquam Regia, tunc potius fere felices futuri, si contempto Romanorum fastu, quorundam in Provinciis Prælatorum vitam imitari velent, quos mensa frugalis, vestimentorum paupertas, oculorum, quos in terram figunt, modestia, apud Deum æternum, & sinceros ejus cultores commendant.* Hæc ultima Ammiani verba majorem fidem merentur, quam quæ de SS. Pontificibus dicit; (*) non nihil splendoris tamen dedisse Pontificum vitam, conjicere est ex illis

Hier. ep. 61.
ad Pam-
mach. c. 3.
epist. Conc.
Rom. an. 378
to. 2. conc.
p. 1001.

P 2

(*) Hanc de Ammiani verbis Fleurii Reflectionem Interpres Protestans perfide parte III. p. 249. omisit. Judicet Lector, an fidem mereatur homo iste, dum, ut videbimus Nota sequenti, S. Damasum Papam calumniatur.

Sæculum IV. illis Prætextati, qui deinde Romæ Præb
 A. C. 366. tus fuit, verbis, narrante S. Hieronymo
 ad eundem Damasum Papam per jocum
 dicentis: *Protinus Christianus ero, si
 Episcopum Romanum feceris.* (*) Se
 initium Schismatis Valentinianus manda
 verat, ut Episcopi Romani esset, cum suis
 Collegis aliorum Episcoporum causas
 examinare; aliam legem quoque univer
 salem tulit, ut in causis fidei, aut ordi
 nis Ecclesiastici Judex æqualis cum
 dignitatis esset, id est, Episcopi ab Ep
 copis, non vero a Laicis judicaren
 tur. (**)

§. III

(*) Ad hæc non inepte observat Palatius
 Annotationibus ad Damasum: *Dolebant
 Gentes, frigescente Idololatria, eorum Flamini
 abjectos incedere, & viles, ex adverso Christi
 norum Antistites Majestate graves, decore
 venerabiles, & vestibis exornatos. Propter
 non unus Marcellinus, sed reliqui viri clarissimi
 mi invidia etiam æstuabant. An non similis
 invidia Protestantes pungat, si Catholicorum
 Episcopos sacris operantes conspiciant, & cum
 suorum Prædicantium tenuitate comparent?*

(**) Hic Protestans adjunxit Notam: *Die
 Berichte von dieser ärgerlichen Wahl des
 Damasus lauten einander nicht durchgängig
 gleich. Denn was die Verfasser der bekann
 ten Bittschrift den Marcellinus, und Faustinus
 betrifft*